

РЕШЕНИЕ

№ 1725

гр. София, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 11.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **970** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.84, ал.2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. Х., гражданин на А. срещу Решение № 938/11.01.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения акт поради нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон. Твърди се, че мотивите на административния орган не се основават на доказателства, а на предположения. Не е съобразена актуалната обстановка в А., като например настъпилите през август 2021г. драстични промени във властта и управлението, което е завладяно от талибаните, известно с крайно радикалната форма на ислям, който изповядват и налагат на цялото останало население. Според жалбата, неправилно е направеното тълкуване на нормата на чл.9 от ЗУБ, като молителят за субсидиарна закрила не е необходимо да доказва, че е застрашен в страната си на произход по причини или фактори, произтичащи от личните му обстоятелства. В тежест на административния орган е било да докаже, че е налице от такъв значителен и постоянен характер, която отговаря на хипотезата на чл.9 от ЗУБ, а именно изобщо не съществува реален риск от тежки посегателства и търсещият закрила може безпрепятствено и трайно да се ползва от ефективна закрила в страната си на произход. Административната процедура е проведена повърхностно и в нарушение на чл.35 и чл.36 от АПК.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – Председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, чрез юрисконсулт Х. оспорва жалбата и излага подробни доводи за законосъобразност на обжалваното решение.

Софийска градска прокуратура не изразява становище.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

А. Х., гражданин на А., при подаване на молбата за закрила в ДАБ с вх. № 685/05.04.2023г. на РПЦ - [населено място] не е представил оригинални документи, удостоверяващи самоличността му, личните му данни са установени въз основа на подписана от него декларация. Заявява, че е [дата на раждане] в общ. Малестан, А., мюсюлманин – шиит, етническа принадлежност – хазара, неженен. Самоволно е напуснал общежитието на отдел „ПМЗ кв. Военна рампа“ и е бил в неизвестност от 10.04.2023г. Не се е явил на насроченото интервю и в резултат, с Решение от 13.06.2023г. на зам. председателя на ДАБ, производството му за предоставяне на международна закрила е било прекратено. По-късно е бил задържан от властите в Германия и е върнат в Република България, съгласно правилата на Регламент „Д.“. Подал е отново молба за закрила и производството му е било възобновено, настанен е в РПЦ – [населено място], отдел „ПМЗ - кв. Военна рампа“ с Решение за настаняване от 23.11.23г.

Проведено му е интервю на 05.01.2024г., в което твърди че е напуснал нелегално А., преди малко повече от 2 години. Първоначално влязъл в И., където останал около една година, после преминал на територията на Турция, там бил в продължение на 8-9 месеца, след което влязъл на българска територия нелегално. Били група около 55 човека, преминали оградата и след това се качили на камион, били заловени около С.. Обяснява напускането на пределите на страната преди произнасянето по подадената молба за международна закрила с това, че първоначалната му цел била Германия и е решил да продължи нелегално към целта си. Не е бил никога арестуван, съден или осъждан в държавата си по произход. Никога не е членувал в политическа партия, отрича да е имал проблеми във връзка с етническата си принадлежност и религията, която изповядва. Мотивира молбата си за закрила с твърдението, че ситуацията в А. е несигурна и пререкания, които имал с чичо си, защото не е присъствал на погребението на покойния му баща.

В оспореното решение на председателя на ДАБ е прието, че молбата на търсеция международна закрила е неоснователна, тъй като чуждият гражданин не обосновава необходимостта от предоставяне на международна закрила и не посочва причини за основателни опасения от преследване. В бежанската му история посочените причини не са поради раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група и затова мотивите му са оценени като нерелевантни за предоставяне на статут на бежанец. На база на установеното е направен извод, че лицето не е имало намерение да получи международна закрила в РБългария, тъй като нелегално е напуснало страната ни и е стигнало до Германия, откъдето е върнат. При първоначалното си преминаване от Турция не е предал доброволно на българските власти, а е заловен в близост до [населено място]. Направен е извод, че чуждият гражданин е мигрант, а не лице, нуждаещо се от международна закрила и доброволно е напуснал страната си, за да се засели другаде.

В хода на административното производство не са установени също и предпоставки за

предоставяне статут на хуманитарен статут по ЗУБ. Разгледана е общата обстановка в А., като е анализирана информацията в приложената по преписката справка на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ с вх. № ЦУ-2014/14.12.2023г., от която е видно, че насилието в А. не е безогледно и повсеместно на цялата територия. Прието е, че обстановката в А. не дава основание да се приеме, че по отношение на чужденеца е налице страх от преследване, както и реална опасност, която да е била повод за напускането му. Не може да се направи извод, че страната се намира в състояние на въоръжен вътрешен или международен конфликт, нито че А. Х. попада в хипотезата на чл.9. Въпреки трудната икономическа обстановка, в която се намира А. е направен обоснован извод, че ситуацията, свързана със сигурността там значително се е подобрила и не може да се приеме, че евентуалното завръщане на кандидата в родината му би довело до някакви неблагоприятни последици за него.

При така установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи: Оспореното в настоящото производство решение изхожда от компетентен орган, издадено е в изискуемата писмена форма, спазени са административнопроизводствените правила и материалният закон при постановяването му, поради което жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. За предоставянето на статут по ал. 1 е без значение обстоятелството дали чужденецът принадлежи към тези раса, религия, националност, социална група, или изразява политическо мнение, които са в основата на преследването. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Според ал.3 субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата; партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия; недържавни субекти, когато може да бъде доказано, че субектите, посочени в т. 1 и 2, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция, или 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Субекти, извършващи тежки посегателства по ал. 1, могат да бъдат: държавата; партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия; недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че субектите, посочени в т. 1 и 2, включително международни организации, не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства.

Правилна е преценката на административния орган, че изхождайки от личното положение на кандидата и това в страната му по произход - А., която е напуснал преди повече от 2 години и за която в о.с.з. е представена актуална Справка вх. № ЦУ-38/05.01.2024г. по делото, се налага извод за неоснователност на подадената молба за

международна закрила. Кандидатът не е аргументирал наличието на основателни опасения от преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини, поради което не са налице субективния и обективния елемент за прилагане на цитираната правна норма. Заявената от молителя причина за напускане на страната му на произход А. е желанието му да стигне до Германия, като той самоволно е напуснал общежитието на отдел „ПМЗ - кв. Военна рампа“ без да изчака решението на административния орган по молбата си за международна закрила и нелегално е стигнал до Германия, където е заловен отново и върнат в РБългария, която е компетентната да разгледа молбата му за закрила страна по правилата на Регламента „Д.“. Проблемите, които чуждият гражданин заявява да е имал в страната си по произход, видно от протокола рег. № УП-11684 за проведеното на 05.01.24г. интервю, касаят единствено лични отношения с чичо му, който не отишъл на погребението, когато бащата на молителя починал от естествена смърт. Прави най-общи твърдения за липса на сигурност в А.. Според актуалната справка от 05.01.24г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, „Талибаните продължават да поддържат и консолидират властта в А., това създава период на относителна липса на въоръжен конфликт, но също така и на продължително ограничаване на основните права на афганистанците, особено на жените и момичетата... Т. режим поддържа вътрешна стабилност, макар и с помощта на репресивни мерки и управлява икономиката си, макар и на ниско равновесно ниво ...Макроикономическото управление на талибаните е по-добро от очакваното, както се вижда от стабилния обменен курс, ниската инфлация, ефективното събиране на приходи и нарастващия износ... По всички признаци мащабът на корупцията е намален, особено в митниците, където са налице репресии срещу контрабандата и подкупите, както и премахване на отделните и търговски такси, наложени преди това от талибанския бунт... по общо казано спирането на повечето помощи след август 2021г. премахна големи суми пари, които са били уязвими за корупция.“ Изложеното в справката показва, че липсват предпоставки и за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл.9, ал.1 от ЗУБ на А. Х.. Твърдения, че е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността му, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт молителят не прави. Не се установяват и разширенията, дадени в тълкувателно решение от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности /С./ по тълкуването на чл. 15, б. "в" от директива 2004/1983 ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Като доказателство, че действителната цел на афганистанския гражданин не е предоставяне на международна закрила по ЗУБ, може да се приеме и обстоятелството, че в хода на съдебното производство той не е открит за призоваване и призовката му е връчена по реда на чл.18а, ал.10 от АПК. Върху върнатата разписка е отбелязано, че по сведения от деловодството на РПЦ С., ПМЗ Военна рампа А. Х. е напуснал самоволно центъра на 07.02.2024г.

Поради гореизложеното, жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Водим от горното, Административен съд София - град, Първо отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Х., гражданин на А. срещу Решение № 938/11.01.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което му е отказано

предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.
Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред
Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: